

kan virke lidt paradoksalt, men ikke desto mindre er det vores opfattelse, at det i nok så høj grad netop er USA's indsats, der skal støttes fra dansk side, mere end det er EU's. Historisk set har de europæiske lande og EU ikke haft nogen heldig hånd i Mellemøsten.

Når det gælder den danske overgangsbestand til de palæstinensiske selvstyreområder, finder vi det meget vigtigt, at den bliver brugt til at fremme demokrati og menneskerettigheder.

Vi er imidlertid bekymrede over den kritik også for brud på menneskerettighederne, som blev rettet mod de palæstinensiske politistyrker, som samtidig synes at være direkte involverede i kampen mod israelske soldater. Det bekræfter selvfølgelig, for at tage dette enkelte element ud af bistanden, at der åbenbart er behov for at ud-danne det palæstinensiske politi, men skal det ske for danske bistandsmidler, sådan som situationen er lige nu? Det føler vi os ikke overbeviste om i Kristeligt Folkeparti.

Når det gælder de fremsatte forslag til vedtagelse, vil Kristeligt Folkeparti hverken stemme for eller imod, når det af et flertal fremsatte forslag til vedtagelse kommer til afstemning.

Det vil vi ikke, bl.a. fordi vi ikke føler, at associeringsaftalen mellem EU og Israel skal inddrages i denne her sammenhæng; det er der ikke noget grundlag for. Vi føler heller ikke, at det er på sin plads, at EU skal opfordres til at øge den økonomiske støtte til selvstyreområderne og regionen, og i det hele taget finder vi ikke, at balancen mellem Israel og det palæstinensiske folk er den rette i det fremsatte forslag til vedtagelse, og derfor vil vi undlade at stemme, når det kommer til afstemning.

Kirsten Jacobsen (FRI):

I Frihed 2000 ser vi også med stor alvor på det, der sker i Israel, og vi er helt enige med de ordførere, som har sagt, at alle gode kræfter selvfølgelig må bruges i forsøget på at skabe en stabil og varig fred.

Jeg skal ikke holde en lang tale, for i Frihed 2000 føler vi os meget godt dækket ind af den konservative ordfører, og med henvisning til det, som hr. Per Stig Møller sagde, kan vi altså som følge deraf også stemme for det forslag til vedtagelse, som er fremsat af regeringspartierne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og CD.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil allerførst gøre det færdigt, som jeg ikke kunne nå i første omgang, hvad der minder om

den berømte sætning, som flere medlemmer måske kender, udtalt af den tidligere Venstre-mand, forsyningsminister Axel Kristensen, der opdagede, at lampen lyste rødt, da han talte, og hvor han så udbød: Jeg ser nu, at jeg skal holde op, og derfor er jeg nødt til at springe noget over for at få det hele med. Og det er altså den situation, jeg står i.

Jeg vil godt gøre lidt mere ved det centrale spørgsmål om en palæstinensisk stat. Danmark og EU har ved flere lejligheder, først ved en Berlinerklæring i marts 1999 og efterfølgende, bekræftet palæstinenserens ret til selvbestemmelse, herunder muligheden for at oprette en stat. Ingen kan nedlægge veto mod denne ret, ligesom valget af tidspunkt for udråbelsen af en stat tilkommer det palæstinensiske folk selv. Vi står ved den erklæring. Oprettelsen af en levedygtig, demokratisk og fredelig palæstinensisk stat er en forudsætning for en retfærdig, varig og samlet fred i Mellemøsten, og det vil samtidig også udgøre den bedste garanti for Israels sikkerhed og accept af Israel i regionen.

EU og det øvrige internationale samfund har samtidig over for Arafat understreget, at man lægger vægt på, at etableringen af en palæstinensisk stat sker som led i en generel fredsaftale med Israel, så der hersker enighed om en sådan stats status, udstrækning og om status vedrørende bosættelser, sikkerhed, flygtninge og Jerusalem.

For at sikre en varig fred i Mellemøsten arbejder regeringen for en afbalanceret politik i forhold til konflikten parter. Vi finder det afgørende, at der ikke tages parti for enkelte aktører. En retfærdig og en varig og samlet fred i Mellemøsten må baseres på Sikkerhedsrådets resolutioner, folkeretten og indgåede aftaler. Omverdenen kan ikke påtvinge parterne en løsning.

Danmark og EU er rede til – og især sammen med USA og FN's generalsekretær – at bistå parterne med at bringe forhandlingerne fremad.

Det er positivt, at det på det seneste er lykkedes FN's generalsekretær, Kofi Annan, at spille en mere central rolle i bestræbelserne for at bilægge konflikten. Forhåbentlig kan det få en gavnlig effekt også på kommende fredsforhandlinger.

Det er selvfølgelig på nuværende tidspunkt vanskeligt at bedømme, hvorledes udfaldet af det amerikanske præsidentvalg vil påvirke USA's mellemøstenpolitik, men der er ingen tvivl om, at præsident Clinton har spillet og fort-